

Onbeantwoorde liefde

En heb je al eens nagedacht over de gevolgen van de zonde, die nooit meer zullen verdwijnen? God zal voor eeuwig met de resultaten van de zonde geconfronteerd worden, en dat betekent, dat God die liefde is, ook voor eeuwig zal lijden, zoals de vader (Lukas 15: 11-32) voortdurend verlangde om de verloren zoon met open armen te ontvangen. De liefde van deze vader wachtte net zo lang tot de zoon naar huis terug zou keren. En zou God nu na de dood geen enkele mogelijkheid meer bieden om Zijn liefde alsnog beantwoord te krijgen?

Is dat dan de onafwendbare tragedie van de zogenaamde vrije wil? En wie kan God verzekeren dat *'in de eeuwigheid'* de vrije wil niet opnieuw opgeëist zal worden? Of verliest de mens dan het hoogste goed wat God de mens geschonken heeft, om vrijwillig voor Hem te kiezen? Is hij vanaf dat moment een marionet geworden die nooit meer anders kan en wil dan God dienen?

Of is er nooit sprake geweest van een vrije wil, en is het altijd Gods plan geweest om uiteindelijk iedereen vrijwillig aan Zich te onderschikken? Denk er nu eens goed over na: is Gods plan met de mensheid dan zo ondoorgrondelijk, en zal Hij daar zo weinig over geopenbaard hebben? En zal dan wat Hij geopenbaard heeft een zee van vragen oproepen? Wanneer wij, als aardse mensen, zo naar de redding verlangen van alle mensen, zal Gods liefde en Zijn verlangen dan zo anders zijn? Verschilt Zijn wijsheid dan zó van onze wijsheid die geloven dat Gods macht onbegrensd is?

De donkere kamer

Is het werkelijk Gods plan om alle mensen te redden? Wanneer de keuze van de mens doorslaggevend zou zijn voor de vraag waar hij *'de eeuwigheid'* door zal brengen, roept dit voor mij een beeld op van een vader die aan zijn kinderen zijn liefde wil bewijzen door hen, direct vanaf hun geboorte, in een donkere kamer op te sluiten (de donkere kamer zie ik als metafoor voor de geestelijke duisternis waarin de mens leeft). Daar moeten zij het zelf zien te redden. Soms is er voldoende te eten en soms ook helemaal niet. Van zijn liefde is niets te merken. Dan stuurt hij ook nog iemand de kamer in die hem belachelijk mag maken en alles in staat stelt om zijn kinderen te overtuigen dat er in het geheel geen liefhebbende vader bestaat. Hun hele bestaan in de kamer, beweerd men, berust op louter toeval. Ook worden zij overladen met allerlei vage religieuze denkbeelden en filosofieën van *'verlichte'* mensen die beweren dat zij de waarheid gevonden hebben. Je kunt bevrijd worden door meditatie, of door goede werken; door je te onderwerpen aan allerlei rituelen of door afzondering. Een enkeling beweert een brief van vader te hebben ontvangen, waarin staat dat je jezelf niet kunt verlossen, vader zou zelf voor de verlossing hebben gezorgd, alleen moet je je bij hen aansluiten wil je aan de verlossing deel hebben.

Tenslotte gaat de deur van de kamer open. Slechts enkelen herkennen hun vader. Zij worden uit de donkere kamer bevrijd. Voor de anderen gaat de kamer op slot en wordt de donkere ruimte hun definitieve bestemming. Kan dit werkelijk onderdeel zijn van Gods liefdevolle plan om de mensheid te redden? Of is dit meer een scenario voor een griezelfilm! Je kunt je ook een andere afloop voorstellen. Vader doet de deur open en maakt duidelijk, dat dit alles een onderdeel was van Zijn plan,

om aan te tonen dat zij het goede slechts kunnen leren kennen, door kennis te krijgen van het kwade. De verlossing uit de duisternis is nu een feit. Al die tijd is vader aanwezig geweest, hoewel slecht enkelen daarvan op de hoogte waren. Na deze bittere ervaring met het kwade (als opmaat om ten volle te leren begrijpen wat het goede inhoudt) breekt nu het moment aan om te gaan verstaan wat echte liefde is. Vanaf dit moment zal hij zijn kinderen met al het goede overladen, met zijn liefde en heerlijkheid. Voor alles wat ze verkeerd hebben gedaan, is de prijs door vader zelf betaald. Vanaf nu wacht alleen nog vreugde, volmaaktheid; geen ziekte meer, geen duisternis en geen dood meer. De brief van vader was echt! Zijn liefde bleef onverkort, ook gedurende hun korte verblijf in de donkere kamer. De grote vraag naar de waarheid is nu opgelost. Zelfs voor de meest verstokte twijfelaar is nu het grote moment van zijn bevrijding aangebroken en is het tijd geworden om zich te herenigen met zijn vader.

Ik besef, dat deze voorbeelden aan veel kanten mank gaan. Maar de kern blijft hetzelfde. Heeft God in Zijn allesomvattende plan de kosten berekend, of is de afloop onzeker en voor velen onaangenaam en voor nu onlogisch? Is God inderdaad de smekende Vader, Die maar één ding wil voor de zondaar komt te sterven: zijn redding en het kennen van de waarheid in Jezus Christus? Maar zal het dan ook zo zijn, wanneer de zondaar eenmaal is gestorven God de onverbiddelijke rechter is, die de zondaar niet meer wil redden, ook als hij zelf alsnog gered zou willen worden?

Zoveel redenen om niet te geloven

Laten we eens wat zaken noemen waarom mensen niet willen geloven: twijfel en ongeloof (er zijn zoveel wegen om te kiezen), haat en achterdocht (vaak veroorzaakt door het verschrikkelijke gedrag van hen die zeggen de waarheid te prediken), dood, armoede en ziekte (waardoor mensen niet *kunnen* geloven, dat er een God van liefde is), verbittering (door teleurstelling, wat zelfs kan ontaarden in vijandschap), ooroordelen, enz., enz. Op al deze zaken heeft God een antwoord. En wanneer mensen gedurende hun leven op aarde niet overtuigd worden, dan zeker voor de witte troon! Voor de witte troon is het godsdienstvraagstuk opgelost. Twijfel en ongeloof worden weggenomen door het zien van de feiten. Leugens worden ontmaskerd door de waarheid. Haat wordt overwonnen door liefde. Dood wordt overwonnen door leven. Vijandschap wordt weggedaan door verzoening, enz. enz. Alleen God zelf bezit deze sleutels tot een mensenhart. Waarom willen mensen niet? Omdat ze God niet wérkelijk kennen, in de meeste gevallen kennen zij slechts een karikatuur van God en van Zijn plan met de schepping. Ze willen niet, omdat zij van de waarheid vervreemd zijn. Zij willen niet, omdat de satan hen gevangen houdt door misleiding. Ik geloof, dat de meeste mensen bereid zouden zijn God lief te hebben, wanneer zij Hem werkelijk zouden kennen! Waarom gebeurt dit dan niet? Omdat het niet in Gods plan ligt dat alle volkeren Hem in deze periode van Zijn heilshandelen al leren kennen. God roept in deze tijd van genade mensen uit die Hij tevoren al gekozen heeft, om deel uit te maken van het lichaam van Christus (Rom.8:28-30, Ef.1:4,5, Ef.4:11-13).

Een eerlijke keuze?

Er zijn gelovigen die heel veel nadruk leggen op 'het kiezen voor Jezus'. Maar een mens is helemaal niet in staat te kiezen. Het is ook absoluut geen eerlijke keuze. Je kunt alleen een weloverwogen keuze maken wanneer je geheel op de hoogte bent van de

voor en de nadelen uit wat je moet kiezen. Zelfs gelovigen die de Here al tientallen jaren kennen geven toe dat zij eigenlijk nog maar heel weinig weten en dagelijks onderwezen en bijgestuurd moeten worden. Als dit het geval is bij mensen die Gods Geest ontvangen hebben, hoe zouden mensen buiten Zijn Geest om dan een juiste keuze kunnen maken? Of wil je beweren dat God aan iedereen eerst Zijn Geest geeft om tot een volledig inzicht te komen, waarop mensen alsnog Zijn aanbod om gered te worden afwijzen? En om te komen tot een juiste keuze gaat het niet alleen om feitelijke kennis (geloven dat Jezus werkelijk heeft bestaan), maar vooral om zaken die met geloof te maken hebben. En dit heeft alles met onthulling door Zijn Geest te maken (Rom.8:16, 1 Kor.12:3). Waarom geloof ik dat de Here Jezus voor mijn zonde(n) gestorven is? Niet omdat ik dit verstandelijk kan beredeneren, maar omdat God dit aan mijn hart bekend heeft gemaakt. God heeft mij dit geloof geschonken (Hand.2:47, Ef.2:8, Mat.16:16, 17). Een ziels mens begrijpt helemaal niet wat God door zijn Geest bekendmaakt (1 Kor.2:14), dat is dwaasheid voor hem.

En waarom zou God de mens laten kiezen onder de meest ongunstige omstandigheden? Het gaat immers om leven of dood, hemel of hel? Het zou veel logischer zijn wanneer God (als er toch sprake zou zijn van een keuze) de mens een keuze laat maken voor de grote witte troon. Daar zijn de meest gunstige omstandigheden: Christus op de troon, als bewijs dat Hij werkelijk heeft geleefd en nog leeft, en de enige weg tot de Vader is. Op dat moment wordt de waarheid niet meer verduisterd door alle mogelijke filosofieën en stromingen en religies waar satan de mens in de loop der eeuwen mee heeft misleid.

Het erkennen van de waarheid

Ik ben ervan overtuigd, dat de mens, staande voor de witte troon, tot erkenning van de waarheid zal komen (1 Tim.2:4, lees de tekst en zie in welk verband hij staat als het gaat om redding!). Hij zal op dat moment geoordeeld worden, niet op zijn geloof, maar op zijn werken (Openb. 20:12). Deze werken zullen hem niet redden, net zo min als wij (gelovigen) gered zijn vanwege onze werken. Maar hij zal daar ook geen straf op de zonde ontvangen, want de zonde is voor eens en voor altijd weggedragen door de Redder van de wereld. In de diepste zin gaat het om een veroordeling van eigen werken, en dat leidt tot zondebesef en ...tot erkentenis der waarheid. Naar Gods plan wordt de gelovige in de nabijheid van het kruis op Golgotha gebracht, en leert hij te verstaan wat zonde is, en ook wie Jezus Christus is. Naar Gods plan wordt de niet-gelovige in de nabijheid van de witte troon gebracht en leert daar Gods oordeel over de zonde kennen, maar ook wat Jezus Christus voor Hem gedaan heeft. Want ook wij, gelovigen, zijn niet door de Zoon met God verzoend omdat wij vrienden waren, maar vijanden (Rom.5:10). Een uitgebreide studie over het hoe en wat van de witte troon valt echter buiten het onderwerp van deze studie. Maar het heeft wel alles te maken met Gods plan om alle mensen te redden. En de gerichten zijn een noodzakelijke stap tot redding. Denk eens goed na over de volgende stelling. Zou het nu werkelijk zo zijn dat God de mens, vóórdat hij sterft wil redden, maar Hij niet in staat is hem te redden, en nadat de mens gestorven is God hem kán redden maar Hij niet wíl!?